

SIYASET DİLİNİN PESPAYELEŞMESİ

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Pazartesi, 20 Mart 2017 06:58 -

1946'dan beri siyasi partilerin temsilcileri veya bağımsız adaylar salonlarda, meydanlarda, radyo ve televizyonlarda seçmenlerden oy istiyor. Yakın zamana kadar, devleti temsil eden ve anayasaya göre tarafsızlık yemini etmiş olan cumhurbaşkanları, seçim propagandası yapmazlardı. İçlerinden bir partiyi tutsalar bile bunu açıkça söylemezlerdi. Aksi halde görevini kötüye kullanmış, hukuku çiğnemiş sayılırlardı. Devlet başkanı Kenan Evren bir kez 1983 seçimlerine bir iki gün kala yaptığı bir konuşmada Anavatan Partisine değil Milliyetçi Demokrasi Partisi'ne oy verilmesini isteyince hayretten ağızımız açık kaldı. Zaten onun yaptığı konuşma da ters tepti.

Siyasi partiler iktidar için birbirleriyle yarışır. Devletin Meclis gibi, hükümet, yasama organı gibi başka organları da vardır. Bu kurumlar, birbirlerinin aşırı ve kanunsuz hareketlerini denetlerler. Devlet işleri ancak böylelikle uyum içinde yürür. Bütün bunlar arasında denge unsuru olacak ve hükümeti değil devleti temsil edecek bir kuruma ihtiyaç vardır ve bu makam cumhurbaşkanlığıdır.

Cumhurbaşkanının doğrudan bir parti başkanı gibi davranması, siyasi hayatımıza Tayyip Erdoğan'la girdi. Şimdi o, anayasaya göre ettiği yemini de çiğneyerek meydan meydan, televizyon televizyon dolaşıp partisine, şimdi de kendisinin bu hareketini meşrulaştıracak anayasa değişikliği için "Evet" oyu istiyor.

DEVLETLE HALK KARŞI KARŞIYA

Anayasa, kanun, gelenekler yerle bir oldu. Deniz Baykal'ın ilk kez ve isabetle belirttiği gibi, bu referandumda "Evet" tercihi devleti, "Hayır" tercihi ise halkı temsil ediyor. Devletle halk mücadele halinde.

Fakat yerlerde sürüklenen yalnız hukuk ve siyasi gelenekler değildir. Seçim meydanlarında atılan nutuklarda da üslup pespaye hale gelmiştir. Geçmişte seçimler nasıl bir yarış içinde geçerse geçsin, parti sözcüleri yaptıklarını ve yapacaklarını anlatırlar, rakiplerini eleştirirler fakat ağızlarını bozmazlardı. Şimdi seçimlerdeki siyasi üslupta gelinen yer nerdeyse ana avrat sövmektir!

Neden böyle oldu? Siyaset dili neden bu kadar ayağa düştü? Bunun nedeni, ülkemizde aktif siyaset içinde bulunan kadrolardaki değişimdir.

Eskiden, işçi, köylü gibi kitleler, yalnızca bir oy deposu idiler. Siyaset, okumuş, şehirli ve varlıklı kesimin tekelindeydi. Bu zümrenin, siyasi dilde de geçerli olan bir üslubu vardı. Zaman içinde Türkiye'nin taşrası dediğimiz kesim, ekonomide olduğu gibi siyasette de yükseldi ve kullandığı lümpen kahvehane dilini siyaset arenasına taşıdı. Bu kötü bir şey olmamakla birlikte onların siyasete soktukları kahvehane dili siyaset dilini bayağılaştırdı. Karşı tarafı seçmenlerin gözünden düşürmek için her türlü yakıştıma, iftira, yalan, aldatmaca devlet dili haline geldi. Bir iş adamının aldığı büyük ihaleyi haber verirken "Milletin ..." diye yazması bu üslubun anlamlı bir örneğidir. İçinden çıktığı sınıfa da ihanet eden bir sonradan görme hareketi...

Bu dilin yaygınlaşmasında hangi tür okulu bitirmiş olurlarsa olsunlar bu siyasi sözcülerin iyi bir eğitim almamış olmalarının da payı olsa gerektir. Sanat ve edebiyatla haşır neşir olan, güzel bir Türkçe kullanan, insanlığın yerleşik değerlerini içselleştirmiş birinin bu pespaye dili kullanması beklenemez.

İktidar sözcülerin bu üslubu, ister istemez halkın dilini de çözmüş, yazılı ve sosyal medyada devlet ileri gelenlerine sert söylemler artırmıştır. Siyasi tarihimizin hiçbir döneminde son yıllarda görüldüğü kadar cumhurbaşkanına hakaret davası açılmamıştır.

Bu karşılıklı hakaretler arasında şöyle bir fark vardır ki, devlet partisi sözcüleri kendilerini hakaret etmekte özgür sayar ve bunun için de hiçbir makamı karşısında hesap vermezken, halk tarafında olanlar yaka paça götürülmekte, haklarında cezalar kesilmektedir. Buna rağmen hakaret sayılan tepkiler o kadar yaygınlaşmıştır ki bazı hâkimler bunları yargılamakta baş

SİYASET DİLİNİN PESPAYELEŞMESİ

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Pazartesi, 20 Mart 2017 06:58 -

edemez hale gelmiş, devlet partisinin ölçsüz hakaretlerini de hesaba katarak sarf edilen sözlerin birer eleştiri sayılması gerektiğine hükmetmeye başlamıştır.

Siyasi üslubun edep bağlarından çözüme nedeni, siyasi yapının çözümlenmesi sonucudur. Hak, hukuk, yasa ve geleneğin bir yana bırakılması, ne pahasına olursa olsun, iktidara gelme ve orada kalma hevesidir. Son günlerde gördüğümüz gibi, bu anlayış, süzme bir dil olması gereken diplomatik dili de berhava etmiştir. (18 Mart 2017)